

prima instanță: C. Guzun
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 2ra-1798/16

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe acțiuni „Moldasig”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Moldasig” împotriva Corinei Strat cu privire la încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe acțiuni „Moldasig” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 24 noiembrie 2015

c o n s t a t ă

La 23 iulie 2015 SA „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Corinei Strat cu privire la încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 18 mai 2015 SA „Moldasig” a încheiat cu Strat Corina contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. ACA/2012-946, prin care a asigurat autovehiculul Mazda 3, cu n/î C NP 835, conform condițiilor speciale de asigurare facultativă a mijloacelor de transport.

În rezultatul accidentului rutier produs la 02 iulie 2012 au fost cauzate deteriorări tehnice autoturismului Mazda 3, cu n/î C NP 835.

La 09 iulie 2012, Vereșceac Oxana – utilizatorul autovehiculului asigurat, a depus cerere cu privire la constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare pentru deteriorările autovehiculului de marca Mazda 3, nr./î C NP 835.

SA „Moldasig” a deschis dosarul de daune nr. D/Casco/12-1430, a întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. D/Casco/12-1430 în care de comun acord cu partea interesată a stabilit deteriorările automobilului asigurat.

În vederea soluționării amiabile a litigiului și cu scopul de a nu tergiversa repararea autovehiculului asigurat, pînă la finalizarea dosarului de daune, SA „Moldasig” a înaintat în favoarea asiguratului demersul nr. 962 din 12 iulie 2012

către STD „East-AutoLada” cu propunerea de a repara autovehiculul de marca Mazda 3, nr. /î C NP 835, conform procesului-verbal de constatare a daunelor nr. D/Casco/12-1430.

Totodată Oxanei Vereșceac i s-a comunicat, sub semnătură că, în cazul în care, în perioada examinării dosarului de daune se va constata că, cazul dat nu poate fi considerat drept caz asigurat, costul reparației urmează să fie achitat de către persoana păgubită.

Conform facturii fiscale din 08 octombrie 2012 seria JB nr. 1314653, pentru reparația autovehiculului de marca Mazda 3, nr. /î C NP 835, STD „East-AutoLada” SRL a încasat de la SA „Moldasig” suma de 2 862,29 lei.

Invocă reclamantul că deoarece atât asiguratul cât și reprezentantul lui sau conducătorul auto nu au îndeplinit în termenul stabilit obligația contractuală de informare, privind producerea evenimentului asigurat, la 25 octombrie 2012 prin scrisoarea nr. 5190, a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare.

Prin prisma art. 1389 Cod civil, cere reclamantul încasarea de la Strat Corina a sumei de 2862,29 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani municipiul Chișinău din 24 noiembrie 2015, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către SA „Moldasig” și menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani municipiul Chișinău din 24 noiembrie 2015.

La 06 iunie 2016 SA „Moldasig” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că consideră decizia contestată ilegală, fiind emisă cu interpretarea eronată a legii.

Or, conform art. 1389 alin. (1) Cod Civil, persoana care, fără temei legal sau contractual, a dobîndit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestații de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisit. Nu este relevant faptul dacă îmbogățirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părți, a unui terț sau ca urmare a unei cauze independente de voința lor.

Astfel, nu au vreo relevanță argumentele invocate de instanță vis-a-vis de achitarea despăgubirii de asigurare, deoarece SA „Moldasig” a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare din considerentul că nu au fost respectate condițiile de informare a asiguratorului despre producerea evenimentului.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către SA „Moldasig”, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Moldasig” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul societății pe acțiuni „Moldasig” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

/semnătura/

Svetlana Filincova

Judecătorii

/semnătura/

Dumitru Mardari

/semnătura/

Galina Stratulat

Copia corespunde originalului

Galina Stratulat